

SIDRIŲ ŠEIMOS ISTORIJA: TAUTINIAI ŠOKIAI PERDUODA NE TIK TRADICIJAS – JIE SUJUNGIA LIKIMUS

Loreta Timukienė

Kai XVII Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventė į Čikagą suburs tūkstančius šokėjų ir žiūrovų, tarp jų bus ir šeima, kurios gyvenimo istorija neatsiejama nuo tautinių šokių. Rima ir Linas Sidriai lygiai prieš penkis dešimtmečius susipažino būtent ruošiantis Šokių šventei. Tąkart niekas negalėjo numatyti, kad vienas šokis taps viso gyvenimo bendrystės pradžia, o jų šeima išaugs iki aštuonių vaikų, gausaus būrio anūkų ir taps gyvu lietuviybės pavyzdžiu Amerikoje.

„Jeigu ne tautinių šokių šventė, mes su Linu greičiausiai nebūtume susipažinę“, – šiandien sako Rima Sidrienė.

Jų pažintis prasidėjo 1976 metais Čikagos Jaunimo Centro Studentų ansamblyje, besiruošiant Tautinių šokių šventei. Grupės vadovė Leokadija Brazdienė, gerai pažinojusi abu jau-

Tik susižiedavę, 1977 m.

Lietuvių šokių šventėje Čikagoje 1976 m.

nuolius, nusprendė juos suporuoti. Rima jau buvo pasitraukusi iš šokių grupės, tačiau vadovės atkaklumas ją sugrąžino į repetitijas.

„Ji norėjo, kad susipažinčiau su geru medicinos studentu iš puikios lietuviškos šeimos“, – su šypsena prisimena Rima. Ne veltui jų šokių grupė garsėjo ypatinga statistika – per dvidešimt vadovės Brazdienės darbo metų net 34 šokėjų poros sukūrė šeimas.

Linas į šokių grupę atėjo pirmą kartą. Jo šeima gyveno vietovėje, kur beveik nebuvo lietuvių, todėl tautinių šokių grupė

buvo galimybė susirasti draugų, pabendrauti lietuviškai ir galbūt sutikti lietuvaite.

Pirmasis įspūdis buvo stiprus abiemis. „Pastebėjau, kad Linas tik lietuviškai kalba su manimi. Amerikoje lietuvių jaunimas tarpusavy kalbėdavo dažniausiai tiktai angliškai. Be to, Linas buvo mandagus, išsilavinęs, puikiai šoko”, – pasakoja Rima. O vyras iki šiol neabejoja: „Ji buvo geriausia, linkmiausia ir gražiausia šokėja.”

Tuo metu Rima buvo nutolusi nuo lietuviškos veiklos ir katalikiško tikėjimo, tačiau draugystė su Linu pakeitė jos gyvenimo kryptį. „Pradėjusi draugauti su Linu, sugrįžau prie lietuviybės ir katalikybės. Tai buvo vienas svarbiausių mano gyvenimo pokyčių.”

Nors abu labai pamilo tautinius šokius, po vestuvių gyvenimas 1978 metais pakrypo kita linkme. Linas išvystė akių chirurgo praktiką, o Rima atsidėjo šeimai. „Užauginame aštuonis vaikus. Tiesiog nebeliko laiko šokti grupėje”, – sako ji. Tačiau šokis niekada nedingo iš jų gyvenimo. Lietuviškuose renginiuose Čikagoje jie šokdavo dažnokai – bent pora kartų

per mėnesį, o Tautinių šokių švenčių nepraleido nė vienos.

Per daugelį metų Sidriai stebėjo, kaip keitėsi šventės, choreografija ir muzika. „Šokiai tapo modernesni, labiau stilizuoti, kai kurie – pagoniški. Kartais pasiilgstu senųjų laikų, kai šokdavome liaudiškus šokius skambant vien akordeonui, pasigendu to paprastumo ir nuoširdumo”, – prisipažįsta Rima.

Tačiau svarbiausia išliko nepakitę – šokio gebėjimas vienyti žmones. Šiandien beveik visi jų vaikai yra dalyvavę tautinių šokių šventėse. Nors dabar gyvena įvairiose JAV valstijose ir ne visi turi galimybę priklausyti lietuviškiems kolektyvams, meilė lietuviškai kultūrai perduota kitai kartai.

Šiomet į Čikagą iš penkių valstijų susirinks visa Sidrių šeima – 15 suaugusiųjų ir 21 anūkas. „Susirinkus šeimai niekada netrūksta pokalbių, juoko ir šokių”, – sako jie.

Sidrių šeima ne tik augino 8 vaikus, bet ir dalijosi savo sukaupta patirtimi su kitais. Remdamiesi savo šeimos gyvenimu, jie parašė knygas „Santuokinis dvasingumas” ir „Marriage: The Great Adventure”, kuriose kalba apie tikėjimą, meilę,

Kalėdos su 15 anūky, 2018 m.

santuoką ir šeimos vertybes.

Jų šeimos pagrindas nuo pat pradžių buvo aiškus: „Pirmoje vietoje – Dievas, antroje – sutuoktinis, trečioje – vaikai, o tik po to – profesija, visuomeninė veikla ir visa kita.“ Šias vertybes jie stengėsi perduoti ir savo vaikams bei anūkams.

Paklausti, ką norėtų palinkėti būsimos Šokių šventės dalyviams, Sidriai nedvejodami atsako: „Džiaukitės savo lietuviška kultūra. Džiaukitės jaunystėje, draugystėje ir bendrystėje, kuri gimsta šokant kartu. Tautiniai šokiai yra daugiau nei pasirodymas scenoje. Jie padeda jaunimui susipažinti, atrasti savo šaknis ir kurti ryšius, kurie kartais tęsiasi visą gyvenimą. Tautiniai šokiai padeda suprasti, kaip galima pagarbiai ir geranoriškai bendrauti su kitais žmonėmis.“

Jų pačių istorija yra gražiausias šių žodžių įrodymas. Prieš penkiasdešimt metų vienoje repeticijoje suporuoti du jauni žmonės šiandien gali pasakyti: juos suvedė lietuviškas šokis, o kartu šokamas gyvenimas tapo didžiausia dovana.

Artėjant XVII Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventei Čikagoje, Sidrių šeimos istorija primena, kad kiekvienas šokio žingsnis gali tapti naujos draugystės, meilės istorijos ar net visos šeimos pradžia. Tautiniai šokiai perduoda ne tik tradicijas – jie sujungia likimus.

Nuotraukos iš asmeninio archyvo

Rimą ir Liną Sidrius prieš 50 metų suvedė lietuviškas šokis.

Sidrių šeima, 1997 m.